

ועוד השלמה מכתבי מרן הרב זצל

כמה וכמה דורות עברו שנמסרה לנו הקבלה הקבועה שמחזיקים בדעת האוסרים, ויראים וחרדים הם כל עדת ישראל מלהיכנס אל מקום המקדש (=הר הבית) מפני הטומאה. בוודאי אין זה מן המידה כלל לקום עכשיו בזמן הזה ולאמר שנמצאה ההכרעה להקל בזה. ולא היה עולה על הדעת, שאיזה בן תורה, יהיה מי שיהיה, יעשה כזאת... בשמירת הקדושה שלא להיכנס בטומאה יש בה זכר גדול לשמירת המקדש וציון גדול לקדושתו... על-ידי מה שאנו נזהרים מלהתקרב בהיותנו טמאים אל המקום הקדוש, הרינו מקיימים מצוות 'מורא מקדש', והוא יותר יקר מאותה היראה הבאה בדרך קירוב בעת שאין אנו מוכשרים לו...

תחת להתנהג עם המקום הקדוש בדרך גסות וכניסה של טומאה, שהיה בלא ספק מתנהג כך אם לא היה איסור להכנס בו בטומאה כבזמן הזה, הרחיקו אותנו חז"ל מלהתקרב אליו, אפילו לשם רינה ותפילה, שאין הריווח הזה כלום, לגבי ההפסד של גסות הלב במקום המקודש הזה. והננו עומדים ביראה מרחוק ומצפים לחדש ד' שישבו ירחמנו ויאר לנו באור גאולה שלמה, שנזכה על-ידה לטהרה גמורה, באופן שנוכל להתקרב לבית תפארתנו בכל מידת הקדושה הראויה לו...

ומה שנוגע לכבודם של ישראל... נכון הדבר שנשתדל כולנו, שהחצרות שהם סמוך להר הבית וכותל המערבי ימסרו לישראל... ועל מקומם תבנה בית הכנסת נאה ומהודרה מאוד, סמוך ממש לכותל המערבי נוכח בית מקדשינו, והנהגה של בית הכנסת הזאת תהיה בקדושה גדולה, כראוי לבית 'מקדש מעט' העומד סמוך לבית המקדש הגדול והקדוש. ובאותה בית הכנסת נשפוך שיחה ותפילה לצור ישראל ברוך-הוא, שיוסיף לנו את אור חסדו ואמתו ויגלה לנו את אור גאולתו השלמה, ויביא לנו במהרה את גואלנו האמתי.

(הראי"ה קוק זצ"ל, שו"ת 'משפט כהן' סי' צו, ע"פ כת"י שנדפס ב'טוב ראי' זבחים, עמ' רפ